

actuellement à Smyrne. Le capt. du brig me dit qu'elle doit venir ici. Elle doit se rendre aussi dans un mois à l'île de Casso, de sorte qu'on peut envoyer une copie à Smyrne, une à Casso, et garder une autre ici pour le Commandant en cas qu'il arrive. Je conseillerais aussi de faire un rapport officiel au gouvernement grec, afin qu'il puisse faire des réclamations de son côté. — Je serais bien aise de savoir si M. Sophianopolo a réellement été chargé par vous dans cette affaire, car je viens d'entendre quelque chose qui me fait croire que sa conduite a été dictée seulement par sa propre impertinence et duplicité.

Πρὸς τὸν γενεώτατον Στρατιγὸν καπ. Οδεσσέων εἰς Ἀθήνας.

KINEZOY ΠΑΘΗΜΑΤΑ EN KINAI

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετὰ φρ. Ἀγγέλου Βλάχου
Συντάξις ἐδὲ σελ. 65.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ἄ Κραίη καὶ ὁ Φράυ ἐπισκέπτονται ἐκ περιεργείας τὸ κότος τοῦ Σάμ-Γέπ.

— Ποῦ εἶμεθα, πλοίαρχε Γίν; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό ἀφοῦ παρήλθεν ὁ κίνδυνος.

— Δὲν ἤξεύρω σωστά, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος, οὔτινος εἶχε πάλιν φαιδρυνθῆ τὸ πρόσωπον.

— Εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πέ-Τσέ-Λί;

— Ἴσως.

— Ἢ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Λεάο-Τόγγ;

— Πιθανόν.

— Ποῦ θὰ προσορμισθῶμεν;

— Ὅπου μᾶς ἴαγγη ὁ ἄνεμος.

— Καὶ πότε;

— Εξέρω κ' ἐγώ!

— Ὁ ἀληθὴς Κινέζος ἤξεύρει πάντοτε, κύριε πλοίαρχε, ἀπήντησε δυσθύμως ὁ Κιν-Φό.

— Εἰς τὴν ξηρὰν μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος Γίν, ἀλλ' ἔχει καὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

Καὶ τὸ στόμα του διεστάλη γελῶν ἕως ἐν τῶν ὤτων του.

— Δὲν εἶνε πρᾶγμα νὰ γελᾷς! παρετήρησεν ὁ Κιν-Φό.

— Οὐδὲ νὰ κλαίω ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι, καίτοι οὐδεὶς ὑπῆρχε κίνδυνος, ἀδύνατον ἦτο εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ Σάμ-Γέπ νὰ ὀρίσῃ τὴν θέσιν του, ἀφοῦ δὲν εἶχε πυξίδα. Ἐπειδὴ ὅμως, ὅπως δὴ ποτε, ἡ ξηρὰ θὰ εὐρίσκετο πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν τοῦ ὀρίζοντος, καὶ ζήτημα μόνον ἦτο ἡ ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασις, ὁ πλοίαρχος Γίν δὲν ἤθελε βεβαίως διστάσει ν' ἀναπετάσῃ τὰ ἱστία του πάντα καὶ νὰ λάβῃ ἐκείνην τὴν διεύθυνσιν, ἂν ἦτο τοῦτο δυνατόν.

Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀδύνατον, διότι τὸν τυφῶνα εἶχε διαδεχθῆ ἐντελής γαλήνη, καὶ οὐδεμίαν πνοὴν ἀνέμου ἐρρυτίδου τὴν θάλασσαν.

— Ὡραῖα! διελογίσθη ὁ Κιν-Φό, μετὰ τὴν τρικυμίαν, ἥτις μᾶς παρέσυρεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ἤλθε τὸρα ἡ γαλήνη, ἥτις μᾶς ἐμποδίζει νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὴν ξηρὰν.

Ἀποτεινόμενος δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον,

— Πόσον ἠμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ αὐτὴ ἡ γαλήνη; ἠρώτησεν.

— Εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, κύριε; ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος. Ποῖος ἤξεύρει;

— Ὡρας ἢ ἡμέρας;

— Ἡμέρας ἢ ἐβδομάδας! ἀπήντησεν ὁ Γίν μετὰ μειδιάματος ἐγκαρτερήσεως, ὅπερ ὀλίγου δεῖν ἔφερον εἰς ἀπόγνωσιν τὸν ἐπιβάτην του.

— Ἐβδομάδας! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό. Καὶ νομίζεις ὅτι ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ περιμένω ἐβδομάδας;

— Δὲν γίνεται ἄλλῶς, ἐκτὸς ἂν σύρωμεν ἡμεῖς μόνοι τὸ πλοῖον.

— Ὡς τὸν διάβολον καὶ τὸ πλοῖόν σου καὶ ὄσους περιέχει, πρῶτον ἐμὲ, ὅστις εἶχα τὴν ἀνοησίαν νὰ ἐπιβιβάσθω εἰς αὐτό.

— Κύριε, ὑπέλαβεν ὁ πλοίαρχος Γίν, θέλετε νὰ σᾶς δώσω δύο καλὰς συμβουλὰς;

— Λέγε.

— Πρῶτον νὰ ὑπάγετε νὰ κοιμηθῆτε μετὰ τὴν ἡσυχίαν σας, καθὼς θὰ κάμω κ' ἐγώ.

— Ἐπειτα; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό, ἀγανακτῶν πλεῖστον ἐκ τῆς γαλήνης τοῦ πλοίαρχου ἢ ἐκ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης.

— Ἐπειτα νὰ μιμηθῆτε τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ὁποίους ἔχω εἰς τὸ ἀμπάρι. . . Αὐτοὶ ποτὲ δὲν παραπονοῦνται καὶ περνοῦν τὸν καιρὸν των μετὰ μεγάλην ὑπομονήν.

Μετὰ τὴν φιλοσοφικὴν δὲ ταύτην παρατήρησιν, ἀξίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ Βάγγ, ὁ πλοίαρχος μετέβη εἰς τὸν κοιτωνίσκον του, ἀφίει δύο τρεῖς τοῦ πληρώματος ἐξηπλωμένους εἰς τὸ κατάστρωμα.

Ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ Κιν-Φό περιεπάτησεν ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τὴν πῆρραν, σταυρῶν τοὺς βραχιόνας καὶ παίζων ἐξ ἀνυπομονησίας τοὺς δακτύλους του. Εἶτα δέ, ἀτενίζων ἔσχατον βλέμμα πρὸς τὴν ἀκίνητον ἐκείνην ἔκτασιν, ἥς ἡ βάρις κατεῖχε τὸ κέντρον, καὶ ὑψῶν τοὺς ὤμους, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μεσόστεγόν του, χωρὶς ἂν ν' ἀποτεινῇ τὸν λόγον πρὸς τοὺς Φράυ-Κραίγ.

Οἱ πράκτορες ἐν τούτοις ἦσαν ἐκεῖ, στήριζόμενοι ἐπὶ τοῦ περιτοναίου, καὶ συνδιαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὸ εἰωθός, χωρὶς νὰ ὀμιλῶσιν. Εἶχον ἀκούσει τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Κιν-Φό καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ πλοίαρχου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ μετᾶσχωσι τοῦ διαλόγου. Πρὸς τί, ἄλλως, ν' ἀναμιχθῶσι, καὶ διατί, πρὸ πάντων, νὰ δυσαρεστηθῶσι κατὰ τῆς βραδύτητος ἐκείνης, ἥτις τοσαύτην προῦξένει ἀγανάκτησιν εἰς τὸν πελάτην των;

Ἢ τοῦ καιροῦ ἀπώλεια ἦτο δι' αὐτοὺς κέρ-

δος ασφαλείας. Ἄφου δὲ ὁ Κιν-Φὸ ἦτο ἀσφαλῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὅπου ἡ χεὶρ τοῦ Λάο-Σὲν βεβαίως δὲν τὸν ἔφθανε, τί ἄλλο περισσότερον ἠδύναντο νὰ ἐπιθυμήσωσιν;

Ἄλλως δὲ προσήγγιζε καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἔληγεν ἡ εὐθνή των. Τεσσαράκοντα ἔτι ὥραι, καὶ ὁλόκληρος ὁ στρατὸς τῶν Τάϊ-Πιγγ ἂν ἐπετίθετο κατὰ τοῦ πελάτου τῆς Ἐκατόντουτιδος, οὐδὲ τρίχα των ἤθελον διακινδυνεύσει πρὸς σωτηρίαν του. Πρακτικοὶ ἄνθρωποι οἱ Ἀμερικανοί! Ἄφωσιωμένοι εἰς τὸν Κιν-Φὸ ἔφ' ὅσον ἤξιζε διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων, ἀλλ' ἐντελῶς περὶ αὐτοῦ ἀδιάφοροι ὅτε δὲν θὰ ἤξιζε πλέον οὐδ' ἓν σάπικον!

Διαλογισθέντες οὕτως ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐγευματίσαν μετὰ πολλῆς ὀρέξεως. Αἱ προμήθειαι των ἦσαν ἐξαίρετοι, ἔφαγον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τρυβλίου καὶ ὄψου τὴν αὐτὴν ποσότητα βλωμῶν, καὶ ἴσα ἀμφοτέροι τεμάχια κρύου ὀπτοῦ κρέατος. Ἐπιὸν ἴσον ἀριθμὸν ποτηρίων ἐξαιρέτου οἴνου τοῦ Χάο-Σίν, εἰς ὑγείαν τοῦ ἐντιμοτάτου Γουλιέλμου I. Βίδουρφ, ἐκάπνισαν τὴν αὐτὴν ἡμιδωδεκάδα σιγάρων, καὶ κατέδειξαν ἔτι ἄπαξ, ὅτι δύνανται τινες νὰ ἦνε ἀδελφοὶ τοῦ Σιάμ, ἂν ὄχι ἐκ γενετῆς, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἔξεις κἂν καὶ τὰς ὀρέξεις.

Οἱ πτωχοὶ Ἀμερικανοί! Ἐνόμιζον ὅτι τὰ δεινὰ των εἶχον τελειώσει!

Ἡ ἡμέρα ἔληξε χωρὶς τινος ἐκτάκτου συμβεβηκότος. Ἡ αὐτὴ πάντοτε τῆς ἀτμοσφαιρας νηνεμία, ἡ αὐτὴ ἀκίνησια τῆς θαλάσσης, καὶ οὐδὲν σήμπτωμα προσεχούς ἀτμοσφαιρικῆς μεταβολῆς.

Τὴν τετάρτην ὥραν ὁ Σούν ἀνεφάνη εἰς τὸ κατάστρωμα, κονδυλῶν καὶ κλονούμενος ὡς μέθυσος, καὶ τοι οὐδέποτε ἐπὶ ζωῆς του εἶχε πῖσι ὀλιγώτερον ἢ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας.

Ἡ μὲρσὴ του, ἰόχρους τὸ κατ' ἀρχάς, μετὰ τοῦτο δὲ κυανῇ καὶ κατόπιν πρασίῃ, ἐλάμβανε νῦν βαθμικδὸν τὸ κίτρινον χρῶμα. Ἐμελλε δὲ βεβαίως, ὅτε ὁ Σούν θ' ἀπέβαινε εἰς τὴν ξηρὰν, νὰ γεινῆ, ὡς συνήθως, πορτοκαλλόχρους, καὶ νὰ βαφῆ κατόπιν πορφυρᾷ ὑπ' ὀργῆς, διατρέχουσα οὕτω πάντα ἀλληλοδιαδόχως τῆς ἰριδος τὰ χρώματα.

Ὁ Σούν ἐσύρθη κλονιζόμενος πρὸς τοὺς δύο πράκτορας, ἡμικλείστους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μόλις τολμῶν νὰ ἐκτείνῃ τὸ βλέμμα πέραν τῶν αἰωροθεσιῶν τοῦ Σάμ-Γέπ.

— Ἐβθάσαμεν; ἠρώτησεν.

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Φράϋ.

— Φθάνομεν;

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Κραίγ.

— Αἰ, αἰ, γιὰ! ἐγρύλλισεν ὁ Σούν, καὶ ἀπληπισμένος, ἀδυνατῶν νὰ εἴπῃ τι ἄλλο, ἐξηπλώθη παρὰ τὸν μέγαν ἰστόν, ἀναταρασσόμενος ὑπὸ νευρικῶν σπασμῶν, οἵτινες ἐκίνουν τὸν κο-

λοβόν του πλόκαμον ὡς μικρὰν οὐρὰν κυναρίου.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ πλοιάρχου Γιν εἶχον ἀνοιχθῆ οἱ καθέκται, ὅπως ἀερισθῆ τὸ κύτος, καὶ ἀπορροφηθῆ ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἡ ὑγρασία, ἣν εἶχον εἰσαγάγει ἐντὸς αὐτοῦ τὰ κύματα, διαρκιῶντος τοῦ τυφῶνος.

Οἱ Κραίγ-Φράϋ, περιπατοῦντες ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, εἶχον πολλάκις σταματήσει ἐνώπιον τοῦ μεγάλου καθέκτου. Ὡθούμενοι δ' ἐκ περιεργείας εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπιταφίου ἐκεῖνου σκάφους, κατέβησαν μετ' ὀλίγον εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἐντόμου στυλίσκου, ὅστις ἀπετέλει τὴν μόνην εἰς αὐτὸ καταβάθραν.

Ὁ ἥλιος ἐφώτιζε τότε καθέτως τὸ βάθος τοῦ κύτους διὰ τοῦ μεγάλου καθέκτου, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρῶμαν μέρος ἔμενεν ἐν σκότει βαθυτάτῳ. Οὐχ ἦττον οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Φράϋ καὶ τοῦ Κραίγ ἐξωκειώθησαν βαθμικδὸν πρὸς τὰ σκότη, καὶ κατώρθωσαν ἐντὸς ὀλίγου νὰ παρατηρήσωσι τὴν στοιβάσιαν τοῦ ἀλλοκότου φορτίου τοῦ Σάμ-Γέπ.

Τὸ κύτος δὲν ἐχωρίζετο, ὡς τὰ τῶν πλειέστων ἐμπορικῶν σκαφῶν, διὰ διαφραγμάτων, ἀλλ' ἦτο ἐλεύθερον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, καὶ προωρισμένον ὅλον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ φορτίον, καθότι τὰ μεσόστεγα τοῦ καταστρώματος ἐπήρουν εἰς οἴκησιν τοῦ πληρώματος.

Ἐκατέρωθεν τοῦ κύτους ἐκεῖνου, ὅπερ ἔλαμπεν ἐκ τῆς καθαριότητος ὡς προθάλαμος κενοταφίου, εἶχον στοιβάσθῃ τὰ ἐβδουμήκοντα πέντε φέρετρα, ἅτινα ἐπέτρελλον εἰς Φου-Νίγγ, προσδεδεμένα στερεῶς, ὥστε μήτε νὰ μετατίθενται ἐκ τῶν κλονισμῶν τοῦ πλοίου μήτε τὴν ἰσορροπίαν αὐτοῦ νὰ ταράττωσι.

Δίοδος ἐλευθέρῃ μετὰξὺ τοῦ διπλοῦ τῶν φερέτρων στοιχοῦ ἐπέτρεπε τὴν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον διάβασιν, ὁ δὲ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ, σιωπηλοὶ ὡσεὶ περιεπάτου ἐντὸς μαυσωλείου, ἐτρέπησαν τὴν ὁδὸν ἐκείνην, θεωροῦντες μεθ' ἰκανῆς περιεργείας.

Παντοῖαν μορφῶν καὶ διαστάσεων νεκροφόρα κιβώτια ἦσαν ἐκατέρωθεν τεταγμένα, τὰ μὲν πλούσια, τὰ δὲ πενιχρά. Ἐκ τῶν μεταναστῶν ἐκεῖνων, οὓς ἡ ἀνάγκη τοῦ βίου εἶχε παρασύρει πέραν τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἄλλοι μὲν, οἱ ὀλιγώτεροι δυστυχῶς! εἶχον πλουτήσει εἰς τὰ καλιφορνικὰ χρυσορυχίαι, εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ Κολοράδου καὶ τῆς Νεβάδας, ἄλλοι δὲ, πένητες ἀπελθόντες, πένητες ἐπανέκαμπτον! Πάντες ὅμως ἐπέστρεφον εἰς τὴν γενέτειραν γῆν, ἴσοι ἐνώπιον τοῦ θανάτου! Δέκα μόλις φέρετρα, κατεσκευασμένα ἐκ πολυτίμου ξύλου, ἐκοσμοῦντο διὰ πάσης τῆς ἀλλοκότου πολυτελείας τῆς κινεζικῆς τέχνης, τὰ δὲ λοιπὰ, ἐκ τεσσάρων σανίδων ἀποτελούμενα, ἦσαν χονδροειδῆ καὶ βεβαμμένα κίτρινα. Πενιχρὸν ὅμως ἢ πολυτελές, ἕκαστον φέρετρον

ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν του, καὶ οὐδεμίαν σύγχυσιν ἦτο δυνατή.

— Ἐξάρετα διατεθειμένα! εἶπεν ὁ Φράυ.

— Ἐν τάξει! ὑπέλαβεν ὁ Κραίγ.

Φθάσαντες εἰς τὸ προραῖον ἄκρον τοῦ κύτους, ὅπερ ἦτο καὶ τὸ σκοτεινότερον, ἐσταμάτησαν καὶ ἐθεώρουν τὴν διόδον, εὐθείαν ὡς δειδροστοιχίαν κοιμητηρίου. Ἦτοιμάζοντο δέ, τελειώσαντες τὴν ἐπιθεώρησιν των, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ κατάστροφον, ὅτε θόρυβός τις ἀμυδρὸς προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν των.

— Κανεὶς ποντικός! εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Κανεὶς ποντικός! ἀπήντησεν ὁ Φράυ.

Ὁ θόρυβος ἐν τούτοις ἐξηκολούθει, ἤκούετο δὲ εἰς ὕψος ἀνθρώπου δεξιόθεν καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέραν σειρὰν τῶν φερέτρων. Ἄν δὲν ἦτο κνησμός ὀδόντων, ἦτο βεβαίως κνησμός ὀνύχων.

— Φρ! Φρ! ἐφώνησαν συγχρόνως ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράυ.

Ἄλλ' ὁ θόρυβος δὲν ἔπαυσε.

Οἱ δύο πράκτορες προσήγγισαν κραποῦντες τὴν ἀναπνοὴν των, ἐπέστησαν δὲ ἀναμφιβόλως ὅτι ὁ θόρυβος ἐκεῖνος προήρχετο ἐνδοθεν τῶν φερέτρων.

— Μήπως ἐκλείσαν εἰς κανὲν ἀπ' αὐτὰ τὰ κουτιά κανένα Κινέζον ζωντανόν; εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Ὁ ὁποῖος ἐξυπᾶ τώρα μετὰ πέντε ἡμερῶν ὀδοιπορίαν; προσέθηκεν ὁ Φράυ.

Οἱ δύο πράκτορες ἔθηκαν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὑπόπτου φερέτρου, καὶ παρετήρησαν, ὅτι κινήσις τις ἐγίνετο ἐντὸς αὐτοῦ.

— Διάβολε! εἶπεν ὁ Κραίγ!

— Διάβολε! εἶπεν ὁ Φράυ.

Ἀμφότεροι δὲ διανοήθησαν συγχρόνως ὅτι κίνδυνός τις ἤπειλει τὸν πελάτην των.

Πάραυτα δέ, ἀποσύραντες βαθμηδὸν τὴν χεῖρα, ἤσθάνθησαν ὅτι τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου ἀνηγείρετο μετὰ τινος προσοχῆς.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράυ, ὡς ἄνθρωποι δυσπρόνοι, ἔμειναν ἀκίνητοῦντες· μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἴδωσιν ἐν τῇ βαθυτάτῃ ἐκεῖνῃ σκοτίᾳ, ἤκουσαν μετὰ τινος ἀγωνίας.

— Σὺ εἶσαι, Κού; εἶπε φωνὴ τις πολλὴν ἐμφανίονσα περίσκεψιν. Συγχρόνως δὲ σχεδὸν ἠκούσθη ὁμοίᾳ ἐξ ἀριστερῶν φωνῇ, ἐξ ἄλλου ἡμιανοιχθέντος φερέτρου.

— Σὺ εἶσαι, Φά-Κιέν;

Ταχύτατα δὲ ἀντηλλάγησαν αἱ ἐπόμεναι φράσεις:

— Ἀπόψε λοιπόν;

— Ἀπόψε.

— Πρὶν ἀνατεῖλῃ ἡ σελήνη;

— Τὴν δευτέραν φυλακὴν.

— Καὶ οἱ σύντροφοί μας;

— Εἰδοποιήθησαν.

— Τριανταεξ ὥρας νεκρός, ἐβαρύνθη.

— Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιον.

— Ἀφοῦ ὁ Λάο-Σέν τὸ διέταξε.

— Σιωπή!

Ἀκούσαντες τὸ ὄνομα τοῦ διαβοῦτου Τάι-Πίγγ, δὲν κατάρθρωσαν οἱ Φράυ-Κραίγ, ὅσον καὶ ἂν ἐδέσποζον ἑαυτῶν, νὰ καταστείλωσι μικρὰν τι κίνημα.

Τὰ καλύμματα κατέπεσον πάλιν ἐπὶ τῶν μακρῶν κιβωτίων, καὶ σιγῇ βαθυτάτῃ ἐκράτησεν ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ Σάμ-Γέπ.

Ὁ Φράυ καὶ ὁ Κραίγ, ἔρποντες γονυπετεῖς ἐφθασαν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου καθέκτου φωτιζόμενον μέρος τῆς διόδου, ἀνερίχθησαν τὰς ἐντομάς τοῦ στυλίσκου, καὶ ἔστησαν μετὰ τινος στιγμῆς ὀπισθεν τοῦ μεσοστέγου, ὅπου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τοὺς ἀκούσῃ.

— Νεκροί, οἱ ὁποῖοι ὀμιλοῦν... εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Δὲν εἶνε νεκροί! συνεπλήρωσεν ὁ Φράυ.

Ἐν μόνον ὄνομα ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτοὺς τὰ πάντα, τὸ ὄνομα τοῦ Λάο-Σέν.

Οὕτω λοιπόν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ διαβοῦτου ἐκεῖνου Τάι-Πίγγ εἶχον εἰσέλθει εἰς τὸ πλοῖον, καὶ συνένοχοι αὐτῶν ἀναμφιβόλως ἦσαν ὁ πλοίαρχος Γίν, τὸ πλήρωμά του καὶ οἱ φορτωταὶ τοῦ λιμένος Τακού. Ἀποβίβασθέντα ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ πλοίου, ὅπερ ἐκόμιζεν αὐτὰ ἐξ ἁγίου Φραγκίσκου, τὰ φέρετρα ἐκεῖνα εἶχον μείνει ἐντὸς ναυτικῆς τινος ἀποθήκης ἐπὶ δύο νύκτας καὶ δύο ἡμέρας. Δέκα ἴσως, εἴκοσιν ἢ καὶ πλείοτεροι ληστὰί τῆς ομάδος τοῦ Λάο-Σέν, παραβιάσαντες τὰ φέρετρα, ἐξήγαγον τὰ πτώματα καὶ κατέλαβον τὴν θέσιν των. Πράξαντες ὁμῶς τοῦτο, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις βεβαίως τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐγνώριζον βεβαίως ὅτι ὁ Κιν-Φὸ ἔμελλε νὰ ἐπιβιβάσθῃ εἰς τὸ Σάμ-Γέπ. Πῶς ὁμῶς τὸ ἔμαθον;

Τὸ πρᾶγμα ἦτο σκοτεινόν, καὶ ἄσκοπος ἄλλως ἦτο ἡ διευκρίνησις του κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Τὸ βέβαιον ἦτο, ὅτι Κινέζοι ἐξώλειε καὶ προώλειε ἦσαν ἐπιβάται τῆς βάριδος ἀπὸ τοῦ λιμένος τοῦ Τακού, ὅτι εἰς αὐτῶν ἐπρόφερε πρὸ μικροῦ τὸ ὄνομα τοῦ Λάο-Σέν, καὶ ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Κιν-Φὸ ἠπειλεῖτο ἀμέσως καὶ προσεχῶς.

Τὴν αὐτὴν ἐκείνην νύκτα, τῆς 28 πρὸς τὴν 29 Ἰουνίου, διεκινδύνευσον διακόσιαι χιλιάδες ταλλήρων τῆς Ἐκατοντούτιδος, ἧτις πενήκοντα τέσσαρας ὥρας βραδύτερον, μὴ ἀνανεομένης τῆς ἀσφαλείας, ἀπηλλάσσετο πάσης ἀμοιβῆς πρὸς τοὺς δικαιοῦχος τοῦ καταστρεπτικοῦ της πελάτου.

Μόνον ὁ μὴ γνωρίζων τὸν Φράυ καὶ τὸν Κραίγ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ, ὅτι ἐταράχθησαν τὰς φρένας ἐκ τῆς σοβαρότητος τῆς περιστάσεως. Σκεφθέντες ἀμέσως ἀπεφάσισαν, ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναγκάσωσι τὸν Κιν-Φὸ νὰ καταλίπῃ τὸ πλοῖον πρὸ τῆς δευτέρας φυλακῆς, καὶ νὰ φύγῃ μετ' αὐτοῦ.

Πῶς ὅμως νὰ φύγωσι; Νὰ καταλάβωσι τὴν μόνην λέμβον τοῦ πλοίου; ἀδύνατον. Ἦτο βαρὺ σκαφίδιον, ὅπερ ἀπῆτει ὀλοκλήρου τοῦ πληρώματος τὴν ἐροασίαν, ὅπως καταβιθασθῆ εἰς τὴν θάλασσαν. Πιθανώτατον δὲ ἦτο, ὅτι δὲν θὰ συνήνουν εἰς τοῦτο ὁ πλοίαρχος Γιν καὶ τὸ πλήρωμά του. Ἀνάγκη λοιπὸν παρίστατο νὰ γείνη ἄλλη τις ἐνέργεια, οἰοιδίηποτε καὶ ἂν ἦσαν οἱ ἐνδεχόμενοι κίνδυνοι.

Ἦτο τότε ἡ ἐβδόμη ὥρα τῆς ἐσπέρας, ὁ δὲ πλοίαρχος ἔμενε πάντοτε κεκλεισμένος ἐν τῷ κοιτῶνί του, ἀναμένων πιθανῶς τὴν συμπεφωνημένην μετὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Λάο-Σὲν ὥραν.

— Οὐδὲ στιγμὴν πρέπει νὰ χάσωμεν! εἶπον οἱ Φράϋ-Κραϊγ.

Ἦθίσαντες δὲ τὴν θύραν τοῦ κατὰ τὴν πρύμνῃν μεσοστέγου, εἰσεχώρησαν παρὰ τῷ Κιν-Φό.

Ἦτο Κιν-Φό ἐκοιμάτο.

Τὸν ὤθησαν ὅμως διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἐξύπνησε.

— Τί τρέχει; ἤρώτησε.

Ἦτο Φράϋ καὶ ὁ Κραϊγ ἐξήγησαν εἰς αὐτὸν δι' ὀλίγων τί ἔτρεχε.

— Νὰ ρίψωμεν ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν ὅλα αὐτὰ τὰ πλαστὰ πτώματά! εἶπεν ἀταράχως.

Ἦτο ἐπίνοια ἦτο τολμηρὰ, ἀλλ' ἀνεκτέλεστος δυστυχῶς, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἦσαν συνένοχοι.

— Τί νὰ κάμωμεν λοιπὸν; ἤρώτησε.

— Νὰ ἐνδυθῆτε αὐτό! ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραϊγ.

Ταῦτα δὲ λέγοντες, ἤνοιξαν ἐν τῶν κιβωτίων των, καὶ ἐπαρουσίασαν εἰς τὸν πελάτην των μίαν τῶν θαυμασιῶν ἐκείνων ναυτικῶν συσκευῶν, ἃς ἐφεῦρεν ὁ πλοίαρχος Βούπων.

Τὸ κιβώτιον περιεῖχεν ἔτι τρεῖς ἄλλας ὁμοίας συσκευάς, μετὰ πάντων τῶν ἀναγκαίων, ἅτινα καθίστων αὐτὰς πρώτης τάξεως σωσίβια ὄργανα.

— Ἔστω! ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Φωνάζετε τὸν Σούν.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ Φράϋ ἔφερε τὸν Σούν, ὅστις, ἠλίθιος ἐντελῶς, ὑπέμεινε ἀπαθῶς τὴν ἐνδυσίαν του, ἐκδηλῶν μόνον τὰ διανοήματα του διὰ σπαρακτικῶν: Ἄϊ! αἶ, γιά!

Τὴν ὀγδόην ὥραν ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ ἐταῖροί του ἦσαν ἔτοιμοι ὁμοιάζον δὲ πρὸς τέσσαρας φώκας τῶν παγωμένων θαλασσῶν, παρασκευαζομένης νὰ βυθισθῶσιν εἰς τὰ κύματα.

Ἦτο νύξ ἐκάλυπτεν ἤδη τὴν ἀνατολήν, καὶ ἡ βάρις ἔπλεεν ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς διὰ τῶν γαληνῶν ὑδάτων.

Ἦτο Κραϊγ καὶ ὁ Φράϋ ὤθησαν μίαν τῶν θυρίδων τοῦ προμναίου μεσοστέγου, ἀνοιγομένην ἀνορθῶν τῆς κορώνης, καὶ ἔρριψαν πρῶτον τὸν Σούν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἦτο Κιν-Φό τὸν ἠκολούθησε,

καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραϊγ, δρᾶττοντες τὰς ἀναγκαίας συσκευάς, ὤρμησαν κατόπιν αὐτῶν.

Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι οἱ ἐπιβάται τοῦ Σάμ-Γέπ εἶχον καταλίπει τὸ πλοῖον!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Δυσάρεστον διὰ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Σάμ-Γέπ.

Τὰ σωσίβια τοῦ πλοίαρχου Βούπων οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ ἐνδυμασία ἐκ κόμμεως ἐλαστικοῦ (caoutchouc), ἢ ἀποτελοῦσι περισκελῆς, κοιλίον καὶ κορδύλη, ἀδιάβροχα φυσικῶς, ὡς ἐκ τῆς ὕλης ἐξ ἧς κατασκευάζονται. Διὰ νὰ ἦνε δὲ ταῦτα καὶ ἀδιάψυκτα, κατασκευάζονται ἐκ δύο ὑφασμάτων, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἐμφυσᾶται ἱκανὴ ποσότης ἀέρος, ὅστις χρησιμεύει οὕτω, οὐ μόνον ὅπως διατηρῆ τὴν συσκευὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ προφυλάττει συνάμα κατὰ πάσης διαψύξεως τὸν φέροντα. Ἦτο περιβεβλημένος τοιαύτην ἐνδυμασίαν δύναται οὕτω νὰ μείνῃ ἐπ' ἀόριστον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Ἦτο ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ στεγανότης τῶν ἀρμογῶν τῆς συσκευῆς ταύτης ἦτο ἐντελεστάτη. Ἦτο περισκελῆς, ἧς αἱ κνημίδες κατέληγον εἰς βαρύτατα πέλματα, ἐπορποῦτο περίξ ζώνης μεταλλικῆς, ἱκανῶς εὐρείας ὅπως ἀφίνη ἐλευθέρως τὰς κινήσεις τοῦ σώματος· τὸ δὲ κοιλίον, προσηρητημένον εἰς τὴν ζώνην, ἠρμόζετο εἰς στερεὸν περιδέριον, εἰς ὃ προσεκολλᾶτο ἡ κορδύλη, περιβάλλουσα τὴν κεφαλὴν καὶ προσαρμολομένη στεγανῶς, δι' ἐλαστικῆς παρυφῆς, εἰς τὸ μέτωπον, τὰς παρεῖας καὶ τὸν πώγωνα. Οὕτω δὲ τοῦ προσώπου ἐφαίνοντο μόνον οἱ ὀφθαλμοί, ἡ ρίς καὶ τὸ στόμα.

Εἰς τὸ κοιλίον προσηρμολοῦντο πολλοὶ σωλῆνες ἐκ κόμμεως ἐλαστικοῦ, χρησιμεύοντες εἰς τὴν εἰσαγωγήν τοῦ ἀέρος, καὶ ἐπιτρέποντες τὸν κανονισμόν αὐτῆς ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀναγκαίαν οὔσαν ἐκείνου πυκνότητά. Οὕτω δὲ ἠδύνατο ὁ φέρον νὰ βυθίζεσθαι μέχρι τοῦ τραχήλου μόνον ἢ καὶ μέχρις ὀσφύος, ἢ νὰ μένῃ ὀριζόντιος ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Συνεπλήρουν δὲ τὴν συσκευὴν καὶ ἄλλα παραρτήματα: οἶον σάκις ἀδιάβροχος, περιέχων ἐργαλεῖα, καὶ κρεμώμενος ἀπὸ τοῦ ἄμου· ῥάβδος στερεὰ, στερεομένη παρὰ τὸν πόδα καὶ φέρουσα μικρὸν ἴστιον· καὶ κώπη μικρὰ, χρησιμεύουσα συγχρόνως καὶ ὡς πηδάλιον.

Ἦτο Κιν-Φό, ὁ Φράϋ, ὁ Κραϊγ καὶ ὁ Σούν, συσκευασμένοι οὕτως, ἐπέπλεον τῶν ὑδάτων, καὶ διὰ μικρᾶς κωπηλασίας ἀπεμακρύνθησαν τέλος τῆς βάριδος.

Ἦτο νύξ, πυκνὴ ἔτι, ἠνθόει τὰς κινήσεις τῶν φυγάδων, οὐς οὔτε ὁ πλοίαρχος Γιν οὔτε τις ἄλλος τοῦ πληρώματος, ἂν πυχὸν ἀνέβαινον εἰς τὸ κατάστρωμα, ἠδύνατο νὰ διακρίνωσιν. Ἦτο

λως δὲ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι κατέλιπον οὕτω τὸ πλοῖον.

Εἶχον λοιπὸν ὁ Κιν-Φὸ καὶ οἱ σύντροφοὶ του ἱκανὸν διάστημα χρόνου, ὅπως φύγωσι, καὶ ἤλπίζον νὰ προδράμωσιν ἐν μίλιον τοῦ Σάμ-Γέπ ἐν τῷ μεταξῷ. Ἦρχιζε δὲ πραγματικῶς ἡ αὔρα νὰ ρυτιδῶνῃ τῆς θαλάσσης τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ἦτο τόσον ἔτι ἀσθενής, ὥστε ἀπὸ τῆς κόπης μόνον ἠλπίζετο ἡ ἀπομάκρυνσις.

Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ὁ Κιν-Φὸ, ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ τοσοῦτον καλῶς ἐξφκειώθησαν μετὰ τῆς συσκευῆς των, ὥστ' ἐκινουῦντο ἐμφύτως καὶ χωρὶς τινος δισταγμοῦ ἐντὸς τῶν ὑδάτων. Καὶ αὐτὸς ὁ Σούν συνῆλθε μετὰ μικρὸν, καὶ ἠσθάνετο ἑαυτὸν πολὺ καλλίτερον ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἡ ναυτία του εἶχε παρέλθει ἐντελῶς· ἀλλὰ μέγας ἀφ' ἑτέρου τὸν κατέλαβε φόβος. Ἐσυλλογίζετο ὅτι οἱ καρχαρίαὶ δὲν εἶχον ἴσως ἔτι κοιμηθῆ, καὶ συνέστελλον ἐμφύτως τοὺς πόδας του, ὡς εἰ ἐπρόκειτο αἴφνης νὰ καταβροχθισθῆ! Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τοῦ Σούν ἡ ἀνησυχία δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν φυγάδων, ἡμισυ περίπου μίλιον τοὺς ἐχώριζεν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Σταματήσαντες τότε, ἐστατήρηθησαν ἐπὶ τῆς κόπης των, ἣν ἔθηκαν ὀριζόντειον ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ συνεβουλεύθησαν ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

— Τί ἄθλιος αὐτὸς ὁ πλοίαρχος! ἀνεφώνησε προλογίζων ὁ Κραίγ.

— Κ' ἐκεῖνος ὁ ἐλεεινὸς Λάο-Σέν! ἀπεκρίθη ὁ Φράϋ.

— Σᾶς φαίνεται παράδοξον; ἠρώτησεν ἀπαθέστατα ὁ Κιν-Φὸ.

— Ναί! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ, διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔννοήσω, πῶς αὐτοὶ οἱ ἄθλιοι κατώρθωσαν νὰ μάθουν, ὅτι θὰ ἐπεβιβαζόμεθα εἰς αὐτὸ τὸ πλοῖον.

— Αὐτὸ εἶνε ἀκατανόητον. προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Ἀδιάφορον! ὑπέλαθεν ὁ Κιν-Φὸ, ἀφοῦ αὐτοὶ τὸ ἔμαθον, καὶ ἡμεῖς τοὺς διεφύγαμεν.

— Τοὺς διεφύγαμεν; ἀπήντησεν ὁ Κραίγ. Διόλου! Ἐνόσω φαίνεται τὸ Σάμ-Γέπ, δὲν εἴμεθα ἐκτὸς κινδύνου.

— Τί νὰ κάμωμεν λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φὸ.

— Ν' ἀναλάβωμεν δυνάμεις, ἀπεκρίθη ὁ Φράϋ, καὶ νὰ μακρυνθῶμεν τόσον, ὥστε νὰ μὴ μᾶς ἴδουν κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Φράϋ, ἐνεφύσησεν ἱκανὴν ἀέρος ποσότητα εἰς τὴν συσκευὴν του καὶ ἀνυψώθη μέχρι τῆς ὀσφύος ὑπεράνω τοῦ ὕδατος. Ἀνοίξας δὲ τότε τὸν σάκκον του, ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ μικρὰν φιάλην καὶ ποτήριον, ὅπερ ἐπλήρωσε ῥαχῆς τονωτικῆς καὶ τὸ προσέφερεν εἰς τὸν πελάτην του.

Ὁ Κιν-Φὸ τὸ ἐδέχθη ἄσμενος καὶ τὸ ἐκένωσε

μέχρις ἐσχάτης σταγόνας. Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ τὸν ἐμιμήθησαν, καὶ ὁ Σούν δ' ἐπίσης δὲν ἐλησμονήθη.

— Πῶς πηγαίνομεν; ἠρώτησεν ὁ Κραίγ.

— Καλλίτερα! ἀπήντησεν ὁ Σούν, ἀφοῦ ἔπαιε. Νὰ ἠμπορούσαμεν τώρα νὰ δαγκάσωμεν κᾶτι.

— Αὔριον τὸ πρῶτ', ἀμα ἐξημερώσῃ, εἶπεν ὁ Κραίγ, θὰ προγευματίσωμεν· κ' ἔνα δύο φλυτζάνια τζάι...

— Κρύον! ἐφώνησε μορφαζών ὁ Σούν.

— Ζεστόν! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ.

— Θ' ἀνάψετε φωτιάν!

— Ἐννοεῖται, θ' ἀνάψω φωτιάν!

— Διατί νὰ περιμείνωμεν ὡς αὔριον;

— Θέλεις ν' ἀνάψωμεν φωτιάν μέσα εἰς τὴν νύκτα, διὰ νὰ δεῖξωμεν εἰς τὸν πλοίαρχον Γίν ποὺ εὐρισκόμεθα;

— Ὁχι, ὄχι!

— Τότε αὔριον λοιπὸν.

Τῇ ἀληθείᾳ οἱ καλοὶ οὔτοι ἄνθρωποι συνωμύλουν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὡς ἂν ἦσαν εἰς τὴν οἰκίαν των. Ἐλαφρὸς τις μόνον σάλος τοὺς εἰκίνει ἄνω καὶ κάτω, εἶχε δὲ τι κωμικὸν ἢ κίνησις των ἐκείντ', καθ' ἣν ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἀλληλοδιαδόχως, ὡς τὰ σφυρία τοῦ κλειδοκυμβάλου.

— Ὁ ἄνεμος αὐξάνει, παρετήρησεν ὁ Κιν-Φὸ.

— Ἄς ἀνοίξωμεν τὰ πανιά μας! ἀπήντησεν οἱ Φράϋ-Κραίγ.

Ἦτοιμάζοντο δὲ ν' ἀναπετάσῃσι τὰ ἱστία ἐπὶ τῶν ῥάβδων των, ὅτε ὁ Σούν ἔβαλεν αἴφνης κραυγὴν τρόμου.

— Θὰ σιωπήσῃς, ἀνόητε! τῷ εἶπεν ὁ κύριός του. Θέλεις νὰ μᾶς προδώσῃς, μὲ τὰς φωνάς σου;

— Μοῦ ἐφάνη ὅτι εἶδα!.. ἐψιθύρισεν ὁ Σούν.

— Τί πρᾶγμα;

— Ἐνα μεγάλον ζῶν, ποὺ ἤρχετο κοντά μου! .. Κανένα σκυλόφαρον..

— Ἐγελάσθης, Σούν! εἶπεν ὁ Κραίγ, ἀφοῦ προσεκτικῶς παρετήρησε τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων.

— Ἀλλὰ κᾶτι ἐνόησα ἐγώ.., ὑπέλαβεν ὁ Σούν.

— Θὰ σιωπήσῃς, δειλέ; εἶπεν ὁ Κιν-Φὸ, θέτων τὴν χειρὰ του ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ ὑπηρετοῦ του. Καὶ ἂν ἀκόμη αἰσθανθῆς νὰ σὲ ἀρπάσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ πόδι σου, σοῦ ἀπαγορεύω νὰ φωνάζῃς. Ἀλλέως..

— Ἀλλέως, προσέθηκεν ὁ Φράϋ, μίαν τρύπαν εἰς τὴν συσκευὴν του, καὶ τὸν στέλλομεν εἰς τὸν πάτον, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ φωνάζῃ ὅσον θέλῃ.

Τὰ παθήματα τοῦ ταλαιπώρου Σούν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, δὲν εἶχον ἔτι τελειώσει. Ἐντρομος καὶ περιφοβός, οὐδὲ λέξιν ἐτόλμα νὰ προφέρῃ, καὶ ἤγγιζεν ἴσως ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἤθελε

μετὰ πόθου ἀναμνησθῆ τοῦ πλοίου, καὶ τῆς ναυτίας καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ κύτους.

Ὡς παρετήρησεν ὁ Κιν-Φό, ὁ ἄνεμος ἤρχιζε νὰ φυσᾷ, ἀλλ' ἦτο ἄστατος ἐτι καὶ ἀσθενής τις αὔρα, ἐξ ἐκείνων αἰτνες κοπαζοῦσι συνήθως ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου. Οὐχ ἦττον ἐπρεπε νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτῆς, ἵνα μακρυνθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἀπὸ τοῦ Σᾶμ-Γέπ. Ὅτε οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Λάσ-Σέ δὲν ἤθελον εὔρει πλέον τὸν Κιν-Φό εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἤθελον βεβαίως τραπῆ εἰς καταδίωξιν του, καί, ἂν ἐφαίνετο, θὰ τὸν συνελάμβανον ἀφεύκτως καὶ ταχέως. Ἐπρεπε λοιπὸν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ μακρυνθῶσι πρὸ τῆς αὐγῆς.

Ἡ αὔρα ἐπνεεν ἐξ ἀνατολῶν. Οἰαδήποτε δὲ καὶ ἂν ἦσαν τὰ παράλια, πρὸς ἃ ἡ τρικυμία εἶχεν ἐξωθήσει τὸ πλοιοῦ, πρὸς δυσμὰς ἀναμφιβόλως ἐπρεπε νὰ τραπῶσιν οἱ φυγάδες, ὅπως ἀνεύρωσι τὴν ἀκτὴν. Ἐκεὶ ἠδύναντο ν' ἀπαντήσωσιν ἐμπορικὰ τινα σκάφη ἐκ τῶν πλεόντων πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πέι-Χό, ἢ λέμβους ἀλιευτικὰς, καὶ μεγάλας εἶχον πιθανότητος σωτηρίας. Ἄν ὅμως τοῦναντίον ὁ ἄνεμος ἐπνεεν ἐκ δυσμῶν, τὸ δὲ Σᾶμ-Γέπ. εἶχε παρασυστῆ μεσημβρινώτερον τῆς Κορέας, ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοὶ του οὐδεμίαν θὰ εἶχον σωτηρίας ἐλπίδα.

Ἄλλ' ὡς προείπομεν, ἡ ἀσθενής ἐκείνη αὔρα θὰ κατέπιπτε πιθανῶς τὴν πρῶταν, καὶ ἐπρεπε νὰ τὴν χρησιμοποιήσωσιν, ὅπως φρονίμως καὶ ταχέως ἀπομακρυνθῶσιν.

Ἡτο δεκάτη περίπου ὥρα τῆς ἐσπέρας, καὶ ἡ σελήνη ἐμελλε ν' ἀνατείλῃ μικρὸν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Οὐδὲ στιγμῆς λοιπὸν ἐπετρέπετο ἀπώλεια.

— Εἰς τὰ πανιά! εἶπον οἱ Φράϋ-Κραίγ.

Κ' ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν οἱ τέσσαρες φυγάδες, ἐξηπλωμένοι ὑπτίαι ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἀναστύλωσαντες τὰς ῥάβδους των καὶ ἀναπετάσαντες ἐπ' αὐτῶν τὰ μικρὰ τριγωνικὰ των ἱστία, παρεσύροντο ὑπὸ τῆς αὔρας ἐπὶ τῆς γαληναίας κυματιζούσης θαλάσσης.

Οἱ παράδοξοι ἐκεῖνοὶ σκάφανδροι ἐπλευσαν οὕτω ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν. Ἡτο δὲ ἰκανὸς ὁ βραχὺς οὗτος πλοῦς διὰ τὸν Κιν-Φό καὶ τοὺς ἐταίρους του, διότι βραχύτερος μὲν δὲν θὰ τοὺς ἀπεμάκρυνε ταχέως τοῦ πλοίου, μακρότερος δὲ θὰ ἐκούραζε τοὺς πλωτῆρας.

Οἱ Κραίγ-Φράϋ διέταξαν τότε στάσιν· οἱ πόδες των ἱστιῶν ἀπελύθησαν, καὶ ὁ στολισκὸς ἐσταμάτησεν.

— Ἄς ἀναπαυθῶμεν, κύριε, ἂν θέλετε, πέντε λεπτά, εἶπεν ὁ Κραίγ ἀποτεϊνόμενος πρὸς τὸν Κιν-Φό.

— Εὐχαρίστως.

Πάντες δέ, πλὴν τοῦ Σούν, προτιμήσαντος νὰ μείνῃ ἐξηπλωμένος, ἀνέλαθον τὴν κάθετον θέσιν.

— Ἐνα ποτηράκι ῥακὴν ἀκόμῃς ἠρώτησεν ὁ Φράϋ.

— Μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό.

Σταγόνες τινὲς τοῦ ἐνδυναμωτικοῦ ἐκείνου ποτοῦ ἤρχον τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τοὺς τέσσαρας ἠρώαςμας. Ἡ πείνα δὲ τοὺς κατέτρυχεν ἐτι, διότι εἶχον γευματίσει μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐκ τοῦ πλοίου, ψύχος δὲ δὲν ἤσθάνοντο, διότι προσφύλασεν αὐτοὺς τὸ μεταξὺ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ τῆς θαλάσσης παρεντεθειμένον στρώμα ἀέρος.

Τὸ δὲ Σᾶμ-Γέπ τί ἐγένετο;

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐπεσφάφησαν, ὁ δὲ Φράϋ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ σάκκου του διόπτραν ἐθεώρησε μετὰ προσοχῆς πρὸς ἀνατολάς.

Οὐδὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἐλαφρὰ τις σκιά, ἐξ ἐκείνων ἃς διαγράφουσι τὰ πλοία ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ βόθρου τοῦ οὐρανοῦ. Ἄλλως δὲ ἡ νύξ ἦτο σκοτεινὴ, ὀμιχλώδης καὶ σχεδὸν ἀναστρος.

— Τὸ πλοιοῦν εἶνε μακρὰν! εἶπεν ὁ Φράϋ.

— Οἱ κακοῦργοι θὰ κοιμῶνται ἀκόμῃ, ἀπήντησεν ὁ Κραίγ, καὶ δὲν θὰ ὠφελήθησαν ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

— Δὲν ἀνοίγομεν πάλιν τὰ πανιά; εἶπεν ὁ Κιν-Φό.

Καὶ ἐντείνας τὸν πόδα τοῦ ἱστιοῦ ἀνεπέτασεν αὐτὸ πρὸς τὸν ἄνεμον, ὅστις ἤρχιζεν ἤδη πνέων ἰσχυρότερος. Οἱ σύντροφοὶ του τὸν ἐμίμηθησαν.

Ἐπλεον οὕτω πρὸς δυσμὰς· ὅστε ἡ σελήνη δὲν θὰ προσέβαλλε μὲν ἀνατέλλουσα τὰ βλέμματά των, ἀλλὰ θὰ ἐφώτιζε διὰ τῶν πρώτων αὐτῆς ἀκτίνων τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ ὀρίζοντος, ὅπερ ἰδίως εἶχον μέγα συμφέρον νὰ παρατηρῶσι προσεκτικῶς οἱ φυγάδες.

Περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν καὶ τρία τέταρτα περίπου ἀμυδρά τις λευκότης ἐπεφάνη εἰς τὸ ζενοῖ, καὶ ἡ σελήνη ἤρχιζε νὰ ὑπερκύπτῃ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων.

Οὕτε ὁ Κιν-Φό οὕτε οἱ σύντροφοὶ του ἐπεσφάφησαν. Ἡ αὔρα, ἦτις καθίστατο ἰσχυρότερα, παρέσυρεν αὐτοὺς μεθ' ἰκανῆς ταχύτητος. Ἡσθάνθησαν ὅμως, ὅτι τὰ περίξ βαθμηδὸν ἐφωτίζοντο. Συγχρόνως οἱ ἀστερισμοὶ ἐφάνησαν καθαρώτερον, καὶ μετὰ μικρὸν ὁ δίσκος τῆς σελήνης, μεταβληθεὶς ἀπὸ πορφυροῦ εἰς λευκόν, ἐφώτισε τὸν οὐρανόν.

Ἀΐφνης φοθερὰ ἀμερικανικὴ βλασφημία διέφυγε τὰ χεῖλη τοῦ Κραίγ.

— Τὸ πλοιοῦν! εἶπε.

Πάντες ἐσταμάτησαν.

— Κάτω τὰ ἱστία! ἐφώνησεν ὁ Φράϋ.

Καὶ πάραυτα συνεστάλησαν τὰ τέσσαρα τριγωνικὰ ἱστία, αἱ δὲ ῥάβδοι ἐξήχθησαν ἀπὸ τῶν σαυρωτῆρων των.

Ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοὶ του, ἀναλαβόντες τὴν κάθετον αὐτῶν θέσιν, ἐθεώρησαν ὀπίσω των.

Τὸ Σάμ-Γέπ, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μίλιος μίλιου, καὶ ἀναπεπταμένα ἔχον πάντα τοῦ τὰ ἱστία, διεγράφετο μελανὸν ἐπὶ τοῦ φωτεινοῦ οὐρίζοντος.

Ἐἶχεν ἀναπετάσει βεβαίως τὰ ἱστία τοῦ ὤφελουμένου καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀνέμου. Ὁ πλοίαρχος Γίν, ἐννοήσας τὴν φυγὴν τοῦ Κιν-Φό, εἶχε τραπῆ ἀσκοπῶς εἰς καταδίωξίν του, ἐκ συμφῶνου μετὰ τῶν συνενόχων του, κ' ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας θὰ συνελάμβανεν ἀφεύκτως τὸν Κιν-Φό, τὸν Σούν, τὸν Κραίγ καὶ τὸν Φράυ.

Ἄλλὰ τοὺς διέκρινεν ἄρ' ἂν ἐν μέσῳ τοῦ ἀπλέτου ἐκείνου φωτός, δι' οὗ περιέλουεν αὐτοὺς ἡ σελήνη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης; Ὅχι, πιθανῶς!

— Κάτω τὰς κεφαλὰς! ἐφώνησεν ὁ Κραίγ, ἐλπίζων ἔτι νὰ κρυβῆ.

Πάντες ἐνόησαν αὐτόν· οἱ ἀεροφόροι σωλήνες τῶν σκαφάνδρων ἀφέθησαν ἐπὶ μικρὸν ἀνοικτοί, καὶ οἱ τέσσαρες φυγάδες ἐβυθίσθησαν μέχρι κεφαλῆς εἰς τὴν θάλασσαν.

Οὐδὲν τοῖς ὑπελείπετο πλέον ἄλλο ἢ σιωπὴ καὶ ἀκίνητος προσδοκία.

Τὸ πλοῖον προσήγγιζε ταχύ, καὶ τὰ ὑψηλά του ἱστία προέβαλλον τὴν εὐρείαν αὐτῶν σκιάν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Μετὰ πέντε λεπτὰ τὸ Σάμ-Γέπ ἀπεῖχεν ἔτι μίλιον ἡμισυ μίλιον. Ἀνωθεν τῶν αἰεροθεσιῶν ἐκινουῦντο ἄνω καὶ κάτω οἱ ναῦται, ὁ δὲ πλοίαρχος ἐκράτει τὸ πηδάλιον. Ἐκυβέρνα ἄρ' ἂν εἶνα καταφθάσῃ τοὺς φυγάδας, ἢ διετῆρει ἀπλῶς προσήνεμον τὸ πλοῖον; Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀγνωστον.

Ἄφνης ἠκούσθησαν κραυγαί, καὶ ὁμιλος ἀνθρώπων ἐπεφάνη ἐπὶ τοῦ κατασπρώματος τοῦ Σάμ-Γέπ. Αἱ φωναὶ ταχέως ἐδιπλασιάσθησαν, πρόδηλον δὲ ἦτο ὅτι συνεκροτεῖτο πάλῃ μετὰ τῶν ψευδῶν νεκρῶν τοῦ κύτους τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος.

Διατί ὅμως ἡ πάλῃ αὕτη; Δὲν ἦσαν λοιπὸν σύμφωνοι πάντες ἐκεῖνοι οἱ κακούργοι, οἳ τε ναῦται καὶ οἱ πειραταί;

Ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοὶ τοῦ ἤκουον καθάρως φοβεροὺς ἀλαλαγμούς, ἀναμειγμένους πρὸς κραυγὰς ὀδύνης καὶ ἀπελπισίας, αἵτινες κατέπαυσαν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν.

Ἐἶτα δὲ βιαία ἐπὶ τοῦ ὕδατος πλαταγῆ ἐσήμανεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐρρίπτοντο πτώματα εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὅχι! ὁ πλοίαρχος Γίν καὶ τὸ πλήρωμά του δὲν ἦσαν συνένοχοι τῶν ληστῶν τοῦ Λάο-Σέν. Τούναντίον δὲ προσβληθέντες ἀφνης ὑπ' αὐτῶν κατεσφάγησαν πάντες. Οἱ κακούργοι, κρυβέντες ἐντὸς τοῦ πλοίου—τῇ βοήθειᾳ βεβαίως τῶν φορτωτῶν τοῦ Τακού—οὐδένα εἶχον ἄλλον σκοπὸν, ἢ νὰ κυριεύσωσι τὸ πλοῖον εἰς λογαριασμὸν τοῦ Τάι-Πίγγ, καὶ ἠγνούσαν ἀναμφιβόλως, ὅτι ὁ Κιν-Φό ἐπέβαινε τοῦ Σάμ-Γέπ.

Ἄν ὅμως τὸν ἔβλεπον καὶ τὸν συνελάμβανον, ἐννοεῖται ὅτι οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ Φράυ-Κραίγ, οὔτε ὁ Σούν εἶχον νὰ προσδοκῶσι χάριν παρὰ τῶν κακούργων.

Ἡ βάρις προὔχρει πάντοτε, καὶ ἐπὶ τέλους τοὺς ἐφθασεν. Ἄλλὰ κατ' ἀνέλπιστον τύχην ἐκάλυψεν αὐτοὺς διὰ τῆς σκιᾶς τῶν ἱστιῶν τῆς. Ἐκεῖνοι ἐβυθίσθησαν πρὸς στιγμὴν, ὅτε δὲ ἀνέκυψαν ὑπὲρ τὰ κύματα, ἡ βάρις εἶχεν ἀντιπαρῆλθει, χωρὶς νὰ τοὺς ἴδῃ, φεύγουσα ταχεῖα ἐν μέσῳ αὐλακος φωτεινῆς.

Ἐν πτώμα ἐπέπλεεν ὀπίσω τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ὁ δὲ σάλος προσήγγισεν αὐτὸ κατ' ὄλιγον εἰς τοὺς σκαφάνδρους.

Ἦτο τὸ πτώμα τοῦ πλοίαρχου, φέρον ἐμπηγμένον ἐγχειρίδιον εἰς τὴν πλευράν, καὶ κρατούμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος διὰ τῶν πτυχῶν τῆς ἐσθῆτός του.

Μετὰ μικρὸν ὅμως ἐβυθίσθη, καὶ ἠφανίσθη εἰς τοὺς μυχοὺς τῆς θαλάσσης.

Οὕτως ἀπώλετο ὁ παιδρὸς πλοίαρχος Γίν, κυβερνήτης τοῦ Σάμ-Γέπ!

Δέκα λεπτὰ βραδύτερον ἡ βάρις εἶχε γείνει ἀφαντος πρὸς δυσμάς, ὁ δὲ Κιν-Φό, οἱ Φράυ-Κραίγ καὶ ὁ Σούν ἀπέμενον μόνοι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων.

(Ἐπιταὶ συνέχεια)

Σημειώσεις περὶ τῆς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς

ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ

Ἄσειπτε καὶ ἀπανταχοῦ βεβαίως εὐρέθησαν ἄνθρωποι, οἵτινες ἐξ οἴκου κινούμενοι ἐβοήθησαν τοὺς πάσχοντας ὁμοίους τῶν, ἰδίως δὲ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεδόθησαν αἱ γυναῖκες. Κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην, τὴν ἱποτικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐποχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, καθ' ἣν, ὡς λέγει ὁ Θουκυδίδης, πᾶσα ἡ Ἑλλάς ἐσιδηροφόρει, αἱ γυναῖκες ἰδίως τῆς ἀνωτάτης τάξεως, αἱ σύζυγοι, αἱ μητέρες, αἱ ἀδελφαὶ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνάκτων, τῶν κοιράνων, τῶν βασιλέων καὶ τῶν διαφόρων ποιμένων λαῶν, διεκρίνοντο περὶ τε τὴν νοσηλείαν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν τραυματιῶν. Αἱ εὐγενεῖς ἐκεῖναι δέσποιναι, αἵτινες ἐγένοντο συχνάκις ἀφορμὴ πολέμων καὶ ἀγῶνων κατὰ τοὺς βαρβάρους ἐκείνους χρόνους, ὅπως συνέβη κατόπιν καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἐν τῇ δύσει ἱποτισμοῦ, φυσικὴν εἶχον κλίσιν πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν πασχόντων καὶ ἰδίως τῶν τραυματιῶν. Ἡ ὑψηλὴ θέσις τῶν γυναικῶν ἐκείνων καὶ ἡ πρὸς τὸν πόνον ἐκδηλουμένη συμπάθεια αὐτῶν, συνδυαζόμενα μετὰ τῆς νεότητος, τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἐπιχαρίτου ἀξιοπρεπείας, παρήγαγον ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἐν μέρει περιέσωσεν ἡ ποίησις τῶν ἀρχαίων.

Ἐν γένει κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ νοσηλεία τῶν ἀρρώστων καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκδηλώσις τῆς ἀγαθοεργίας, ἔφερε χαρακτῆρα οὕτως εἰπεῖν